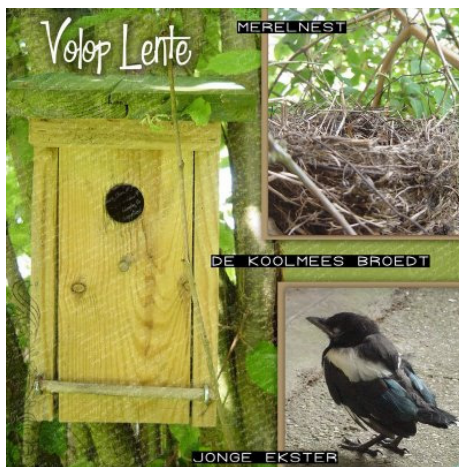

IN DIT NUMMER O.A.:

Verslag Jaarvergadering	11
In gesprek met...Hermien Bleumink	17
De Pastorie (vervolg)	19

LENTE

De winter was in zijn soort pover dit jaar met opnieuw te weinig plaats en ruimte voor sneeuw en ijs. Hoe velen van ons herinneren zich niet die echte strenge en ijzig koude winters met al haar typische taferelen zoals de ijspegels die aan de daken van de boerderijen hingen. Of de kinderen, met gebreide mutsen en wanten, op de sloten, glijdend over het ijs of sneeuwballen gooiend naar elkaar

op de speelplaatsen van de scholen. Het is echt nog niet zo lang geleden allemaal. De veranderingen van het klimaat wereldwijd maken echter de kans steeds groter dat ik hier over nostalgische beelden spreek vanuit een verleden dat steeds verder van ons vandaan komt te liggen en dat zomaar niet meer, althans tussen december en maart, zal terugkeren in het alledaagse straatbeeld.

De winter is het seizoen waarin mensen wat meer naar binnen keren. We zitten op de winteravonden gezellig bij de haard en blijven binnen waar het lekker warm is. De programmering van de televisiezenders past zich ook enigszins aan ons gedrag aan, want op de winteravonden is de TV vaak net iets meer het aanzien waard dan tijdens het zomerseizoen. Mensen zitten dus lekker voor de buis en maken plannen voor als het straks weer opnieuw voorjaar wordt. De voorjaarsvakantie komt in beeld, een kleine verbouwing in huis wordt met huisgenoten besproken, de schilderbeurt aan de buitenboel komt aan de orde voor als de dagen straks weer gaan lengen en ook andere plannen, van studie, sport of een scholingsweg ten behoeve van onze persoonlijke ontwikkeling, rijpen in de winter.

Als de winter de periode is van de inkeer, dan zien we in de lente dat het leven zich weer naar buiten toe wil gaan tonen. Kijk maar eens om u heen hoe ontzaglijk veel knoppen er op dit moment aan de takken zitten. Alles zit barstensvol potentie en de lente toont ons momenteel al het leven in de knop. Vanuit het ogenschijnlijke niets breekt het nieuwe leven dan in de lente door. Tegelijkertijd met deze uitbarstingen komen ook wij weer uit onze huizen naar buiten en zoeken elkaar weer meer op dan ervoor. Meestal is het toch ook zo dat vanaf Pasen de campings in het hele land weer open gaan en dat mensen elkaar daar weer ontmoeten in het buitenleven.

We schuiven aan bij de burens, groeten elkaar weer over de heg, maken praatjes op straat en laten de jas als het even kan thuis. We beginnen duidelijk aan een nieuw seizoen en ik hoop dat u er, net als ik, zin in hebt.

Het hele leven is een cyclus. We keren naar buiten als we lang binnen hebben gezeten en als we straks na al die lange zomeravonden zien dat de dagen gaan korten, trekken we ons aan het einde van de herfst en in de winter weer terug in onze eigen huizen en ook in onszelf. Nu echter verlangen we naar het voorjaar, naar zonnestralen die ons komen verwarmen, die onze huid een beetje doen verkleuren en ons uitnodigen tot meer buitenleven met elkaar. En we willen ook weer op een terrasje zit-

ten met een goed glas wijn of een lekker pilsje.

Het is net alsof we, voorafgaande aan de lente, nieuwe ideeën hebben laten rijpen en hun werk hebben laten doen. En nu de tijd dan eindelijk daar is, gaan we werk maken van de plannen die we eerder hebben gesmeed. Mijn moeder begon dan vroeger, toen ik jong was, met de voorjaarschoonmaak. Het hele huis wilde ze dan even binnenste buiten keren en een frisse beurt geven. Alles ging dan van zijn plaats en ik kan me de geur van heldere zeep in schoon gemaakte kamers in ons huis van vroeger nog maar al te goed herinneren. Mijn vader repareerde dan tegelijkertijd die delen aan de woning die om een opknapp-beurtje vroegen. Voor we het met elkaar wisten was alles met vereende krachten, althans voor dat jaar, weer helemaal op orde.

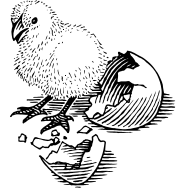

Later, toen ik eenmaal volwassen was, begreep ik ook het belang van het inwendig schoonmaken en reinigen van mijn eigen lichaam. Als kind was ik door mijn opvoeders wel gewezen op het belang van de vastentijd en op mijn manier deed ik daar braaf aan mee. Ik deed mijn best op een wijze die van mij verwacht werd. Als volwassen man leerde ik echter pas het wezenlijke belang van vasten. Ik zal ongeveer 25 jaar zijn geweest toen ik voor de eerste keer in mijn leven een weekje helemaal niet at en zeven dagen leefde op kruidenthee, water en een enkel glaasje vruchtensap. Ik vastte vanaf toen, vaak jaarlijks en bij voorkeur in de lente, een volle week. Ontslakken heet dat en ik kan me nog goed herinneren hoe bijzonder ik me destijds in het voorjaar voelde, zeker na mijn allereerste echte vastenkuur, die nota bene in absolute stilte(!) plaats vond. De lente kon beginnen, ik weet het nog. Tegenwoordig ontslak ik weliswaar niet meer elk jaar, toch is het voor mij nog steeds een heerlijke frisse start van het voorjaar als ik het wel doe. Doordat het fysieke lichaam dan weer helemaal schoon is en opgefrist, is ook mijn geest lekker helder, ontvankelijk en open. Het nieuwe leven kan beginnen, de lente kan van start en ik voel me energiever dan voorheen. In de lente willen we dat het leven zich vernieuwt, dat het weer een beetje bruist in ons. We verlangen ernaar de levenszin in ons te voelen opwellen en vol enthousiasme de dingen te gaan doen waar we enthousiast over zijn.

.Dit jaar viel Pasen zo ongeveer gelijktijdig met het begin van de lente. Ook in het (symbolische) verhaal van de opstanding van Jezus zit de thematiek van het vernieuwen van het leven in al zijn facetten. Het is dan ook beslist geen toeval dat in onze christelijke cultuur het paasfeest van oudsher in de lente staat geagendeerd. Zo sluit het christelijke verhaal het beste aan bij wat de natuur ons in die periode toont en wil zeg-

gen. De kuikens kruipen uit het ei, de lammeren staan weer in de wei en de takken zitten vol met nieuwe, kleurige knoppen.

In de lente vieren we het continuüm van het leven, we zien in dit seizoen bij uitstek dat het leven altijd maar weer doorgaat en doorgaat. Eigenlijk zien we in de lente dat er geen sprake kan zijn dat het leven ook maar ooit zou kunnen ophouden te bestaan. Dat bewijs wordt ons ieder jaar, alleen al door moedertje natuur, geleverd. Binnen de wetten van de natuur toont zich dus, uitgerekend in de lente en het voorjaar, de onophoudelijke voortgang van alles wat leven heet. Tevens wordt er in onze christelijke levensbeschouwing aandacht besteed aan de wederopstanding van het leven en de voortgang van nieuw leven na de 'dood'. Dat is zoals gezegd dus geen toeval. Wel kunnen we met elkaar het verschijnen van die nieuwe levenskrachten vieren...

Ik wens u een heerlijke lente, waarin ook het zich vernieuwende leven in u een weg naar buiten zal weten te vinden. Ik hoop van harte dat al uw plannen, die u wellicht in de winter maakte en die nu ontluiken in dit voorjaar, straks in de zomer in volle bloei zullen mogen staan, zodat u er in de herfst van dit jaar nog, de vruchten van zult mogen plukken.

Peter Samwel

VAKANTIE

Peter en Aria gaan na de verhuizing even op vakantie en zijn van 1 april t/m 23 april afwezig. Gedurende deze periode kunt u voor noodzakelijke pastorale hulp of bijstand telefonisch contact opnemen met de administrateur, Jan Meerdink 0315-840044.

BERICHTEN UIT DE AFDELING

Wij gedenken

Op 20 februari 2008 overleed 's nachts in het Beatrixziekenhuis in Winterswijk, de heer

Hendrik Johan Oonk

We kennen hem als **Henk**.

Op zaterdag 23 februari om 12.00u ging de Herdenkingsdienst vooraf aan de crematie op de Slangenburg in Doetinchem, die daar om 14.00u plaatsvond. Henk is 63 jaar geworden.

Henk kwam uit een gezin met twee kinderen, waarvan hij zelf de oudste was. Van huis uit leerde hij om verantwoordelijkheid te dragen en om zelfstandig te werken. Hij was een man die zijn zaakjes goed wist te organiseren en te regelen en als hij zich voornam iets te doen of te maken, dan deed hij het ook zo goed mogelijk en met veel toewijding.

Later trouwde hij met Minke Oonk-Heersink. Samen hadden zij een fijn gezin met hun drie kinderen, Raymond, Miranda en Claudia. Hij houdt veel van hen allemaal.

Henk was een ambachtelijk man die altijd graag met zijn handen werkte. Zelfs in zijn vrije tijd maakte hij creatieve dingen die hij dan bv. aan zijn vrouw en kinderen cadeau deed. Ook voor klussen, schilderen en behangen, draaide Henk zijn hand niet om.

Voor Henk was zijn werk in zijn leven, erg belangrijk. Jarenlang heeft hij in de ontwikkeling van deuren, als productieleider en ook als bedrijfsleider met veel plezier bij Svedex gewerkt. Henk was er een gewaardeerde kracht en werd er als mens zonder twijfel gerespecteerd. Hij was niet alleen plichtsgetrouw, ook werkte hij met volle overgave en heel precies aan de taken die hem werden opgedragen.

Hij wist wat mensen van hem verwachtten en hoe het dus hoorde en leefde dat ook voor aan anderen, zowel op het werk als ten aanzien van zijn kinderen.

Toen Henk met mij over zijn levensbeschouwing sprak, zei hij, dat hij zeker in 'iets' geloofde. 'Ik ben volgens mij, een religieus humanist', zei hij. Henk was niet kerkelijk en hij was wars van dogmatische leer-

stellingen. Henk geloofde beslist in een voortbestaan van de geest na de dood. ‘Mijn lichaam is er dan weliswaar niet meer, maar mijn geest gaat door’. Zijn religieuze gevoel kwam in dit soort uitspraken duidelijk aan het licht.

Henk was ook een echt en waarachtig mens, met alles wat daarbij hoorde. Soms was hij een strenge doch rechtvaardige vader, die zijn kinderen steeds de juiste weg wilde voorhouden. Hij was bezorgd als vader en geïnteresseerd in het werk dat kinderen deden.

Na 1999 veranderde zijn leven omdat hij ziek werd. Henk werd steeds kwetsbaarder doordat zijn levenskrachten afnamen. Het besef van zijn eigen eindigheid, maakte dat Henk’s levensvisie langzaam begon te veranderen. In 1978 al maakte hij een Bijna Dood Ervaring mee, die er mede voor zorgde dat hij eigenlijk nooit meer echt angst had voor de dood. Dat heeft hem zeker ook tegen het einde van zijn leven geholpen om afscheid te nemen.

Henk en Minke hebben de laatste jaren heel wat afgepraat samen. Op die manier hebben zij beiden ook veel steun aan elkaar gehad tijdens het sterfproces. Henk zal zeker, ook nu hij gestorven is, zijn dierbaren nabij blijven en vanuit de geest doen wat hij kan voor zijn vrouw, zijn kinderen en ook zijn kleinkinderen. Ja, want hij is zonder twijfel zeker ook gek op zijn kleinkinderen. Henk was een fijne en een betrokken opa, die van alle kleinkinderen genoot door er alleen al naar te kijken... Ze zijn hem echt bijzonder dierbaar.

Tot slot wens ik zijn vrouw Minke, de kinderen Raymond, Miranda en Claudia en ook alle kleinkinderen, veel sterkte bij het verwerken van het verlies. Ik hoop van harte dat zij met elkaar in staat zullen zijn en blijven om moed en vertrouwen te putten uit de vele dierbare en goede herinneringen die zij aan Henk hebben...

Peter Samwel

ZIEKEN EN HERSTELLENDEN...

Eigenlijk vanaf mijn intrede op 1 november vorig jaar was ik iedere week wel een keer in het Slingeland Ziekenhuis in Doetinchem te vinden. Altijd weer was daar dan ook sprake van een verloop van de zieken

uit onze geloofsgemeenschap, die er opgenomen waren.

Met enige verbazing merk ik de laatste weken dat er op dit moment even helemaal geen NPB-ers opgenomen zijn in het Slingeland Ziekenhuis.

Mevrouw Janny Nijhof is er begin maart met ontslag gegaan en we zijn blij dat ze na zoveel weken ziekenhuis weer gezond in ons midden, thuis is.

Al met al, met het voorjaar in het vooruitzicht, is het misschien zo gek nog niet dat we het ziekenhuis even niet blijken nodig te hebben.....

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

Op maandagmiddag geef ik mijn lessen Levensbeschouwelijk Onderwijs op de Leemvoortschool in Westendorp. Ik kom dan op de school aan als de kinderen nog buiten spelen in hun middagpauze. En hoe gaat dat bij kinderen... Sommigen komen dan naar mij toe en beginnen spontaan een praatje nog voordat ik de school in kan lopen. Dat vind ik eigenlijk heel leuk.

Een paar weken geleden gebeurde dat precies zo. Ik had mijn handen vol met meerdere tassen en ik liep van mijn auto naar de ingang van het schoolgebouw, toen een van de kleinsten naar mij toekwam. En juist op het moment dat ik met mijn linker elleboog probeerde de klink van de deur omlaag te drukken om zo de schooldeur te openen, zei dit lieve kleine meisje: 'Mag ik u wat vragen...?'

Ik staakte mijn poging het gebouw verder te betreden en zei: 'Natuurlijk, wat kan ik voor je doen?'

'Weet u waar de kinderen vandaan komen?', zei ze zonder blikken of blozen. Ziet u die situatie voor u? Het is winter, lunchpauze, iedereen holt en vliegt over het schoolplein en dan staat daar zo'n lief klein grietje mij min of meer op te wachten 's middags tegen enen met de vraag: 'Weet u waar de kinderen vandaan komen?'

Ik lachte...., zette mijn spullen op de grond en ging letterlijk en figuurlijk door de knieën voor haar. Ik vertelde dat mannen en vrouwen, als het goed is, vanuit liefde samen kinderen verwekken; dat de kinderen gedragen worden in de buik van de moeder en dat het kindje dan na ongeveer 9 maanden daaruit geboren wordt. Ik vond echt dat ik het in één volzin aardig had geformuleerd en dacht dat dit het was. Maar niet dus.

Het meisje vervolgde: ‘En waarom zitten die kindjes dan alleen maar in de buik van de moeder en niet in die van de vader?’

Wat een vak heb ik, dacht ik nog...haha. Ik legde uit dat vrouwen een speciale plek hebben in hun buik om kinderen in te dragen, ik zei dat moeders in die ruimte het kindje 9 maanden kunnen laten groeien voordat het dan geboren wordt. Ook zei ik dat mannen zo’n ruimte in hun buiken niet hebben..., en dat alle kinderen dus door vrouwen op de wereld worden gezet. ‘Dus ik heb ook zo’n ruimte in mijn buik...’, vroeg het meisje mij nog. ‘Ja, inderdaad jij hebt ook zo’n plaatsje ervoor in je buik, en als jij later groot bent en volwassen dan kan jij dus ook 9 maanden een kindje dragen en het daarna op de wereld zetten.

God zij dank leek ze meer dan tevreden met mijn antwoord. Terwijl ook andere omstanders ons hadden aangehoord en een beetje hadden meegenoten van dit intieme tafereel, opende ik tot slot alsnog de schooldeur, op weg naar mijn lokaal.....

TENSLOTTE: WIST U DAT...

- er keihard gewerkt is om de verbouwing van de Pastorie op tijd af te krijgen?
- in Café Cult op vrijdagavond 28 maart om precies 20.30 uur, de film ‘As it is in heaven’ werd vertoond en wel in de Eendracht aan de Beatrixstraat 1 in Varsseveld? 40 belangstellenden hebben genoten.
- het niet onbelangrijk is voor onze leden uit Halle om te weten dat de kerk en het dorp aldaar dit jaar 150 jaar bestaan?
- de NPB Varsseveld e.o. daarin participeert?
- uw Voorganger de basisvaardigheden van het bloemschikken onderwezen heeft gekregen, toen hij onlangs de Vrouwenclub bezocht?
- onze vrijzinnige geloofsgemeenschap NPB in Varsseveld e.o. op dit ogenblik uit welgeteld 618 leden bestaat?
- er gelukkig heel veel van onze leden de Pastorie in verbouwde staat hebben bezichtigd?
- het ‘ahhhhhhhh’ en ‘ohhhhhh wat mooi’ er niet van de lucht is?
- we tijdens de hele viering van het Avondmaal, met z’n allen rond de tafel hebben gezeten?
- vanaf vrijdag 28 maart de Pastorie weer bewoond is?

- de winter dit jaar uitgerekend precies met Pasen samen viel?
- ik n.l. al die maanden niet zoveel sneeuw in de Achterhoek bij elkaar had gezien?
- de Pastorie zonder alle hulp van vrijwilligers nog lang niet klaar was geweest?
- heel veel mensen hun handen uit de mouwen hebben gestoken, ook tijdens de verhuizing van Halle naar Varsseveld, tijdens de schoonmaak van de Pastorie zelf, het leggen van laminaat, het ophalen van kasten en stoelen en ga zo maar door.....
- het plafond in de woonkamer van de Pastorie, na een bijzondere afwerking, wel een kroonjuweel lijkt...?
- Aria en ik vanaf 1 april dan eerst even met vakantie zijn...?

Peter Samwel

BERICHTGEVING UIT DE WIJK DINXPERLO

Beste mensen,

Na de drukte van Pasen is hier weer een nieuwe Eendracht; het leven gaat door nietwaar? We vierden dat met Pasen: opstaan en doorgaan, het wiel draait verder, op naar Pinksteren.

Toch wil ik nog kwijt dat het fijn was om samen in de kerk het paasfeest te vieren. We konden luisteren naar het NPB-koor uit Varsseveld, dat een 4-tal muziekstukken liet horen. Het was prachtig! Jammer dat de geluidsinstallatie even een storende factor was, maar gelukkig kon dat weer worden verholpen.

Op de dinsdag vóór Pasen vertelde ik over het leven van Franciscus van Assisi en konden we kijken naar de foto-presentatie van mijn pelgrimstocht van La Verna naar Assisi. Het was een gezellige middag, al was het jammer dat velen verstek hadden laten gaan.

De dinsdag daarvoor heb ik ongeveer dezelfde lezing gehouden voor de 60+-club van NPB Varsseveld. Elders in dit blad vindt u een samenvatting van deze lezing. Dus is er voor de thuisblijvers nog een mogelijkheid om zelf iets over de lezing te lezen.

De volgende viering zal zijn op zaterdag 26 april aanstaande. We zullen het dan hebben over “De zondvloed”, dus dat mooie oude verhaal van

de Ark van Noach. Wat kunnen we in deze tijd nog met dat verhaal? Heeft het ons nog wat te zeggen? Op 26 april meer hierover.

Op zaterdag 10 mei, de avond voor Pinksteren, vieren we het Pinksterfeest.

De daarop volgende dienst is dan op zaterdag 28 juni. Dat is dan tevens de laatste van dit seizoen.

Graag allen tot ziens.

Hermien

Jongerenkoor

Anteverta

geeft op 20 April 2008 een concert

 "Faces of Love"
O.l.v. Riet Lieverdink

Plaats: Grote kerk in Varsseveld

Aanvang: 14.00 uur

Entree: Vrije gift voor jongerenwerkproject Roemenië

*M.m.v.: Bert Vinke (Piano)
Emma Heijink (Piano)
Roosmarijn Tuenter (Viool)*

VAN DE BESTUURSTAFEL

Verantwoording van giften

In de afgelopen maand mochten wij de volgende giften ontvangen: van de Vrouwenclub € 150,-; via de bezoekdames van N.N. € 10,- en van N.N. € 20,-. Hiervoor onze oprechte dank.

Verslag Algemene ledenvergadering dinsdag 28 maart in de Eendracht.

Om 19.30 opende de voorzitter de vergadering en heet alle 34 aanwezigen hartelijk welkom. Dit keer zijn er minder mensen dan gedacht en gehoopt, daar er elders in het dorp ook nog activiteiten zijn.

De voorzitter merkt op dat er zeer recent contact is geweest met de notaris en dat de stukken betreffende de fusie met Dinxperlo eindelijk ondertekend kunnen worden. Dit zal dan ook op korte termijn geschieden.

Nadat de secretaris het jaarverslag 2007 heeft gelezen, doen de secretarissen van de diverse clubs verslag van hun belevenissen van het afgelopen jaar.

Bij het jongerenwerk wordt vaak de naam van Marjan Hengeveld genoemd. Zij geeft aan dat Engeliën Veerbeek op dit moment nog meer met de jongeren doet dan zij. Dit zal worden veranderd door het bestuur.

De voorzitter bedankt de vele vrijwilligers die actief zijn binnen onze NPB. Hierna worden de verslagen goedgekeurd en vastgesteld.

Tijdens de uiteenzetting van het financieel verslag blijkt, dat de kosten per lid ong. € 5,- meer bedragen dan de opbrengst van contributie en vrijwillige bijdrage. Vanuit de zaal wordt opgemerkt dat er vaak wordt gedacht dat de collectes welke 2 x per jaar plaats vinden, ook voor de kerk zijn. Dit is echter niet het geval. Er is een collecte voor de zondagsschool, zij kunnen hiermee leuke dingen voor de zondagsschool kinderen doen en er is een collecte voor de gemeenteavond commissie, zij kunnen hier een leuke avond van organiseren. Het komt wel eens voor dat de collecte aan de deur in dezelfde periode is al dat de contributie wordt geïnd. Toch moeten de contributie en de collecte als een afzonderlijk iets worden gezien.

Tijdens de jaarvergadering in 2007 is de contributie voor de komende 3

jaren vastgesteld, hiervan zal dan nu ook niet worden afgeweken. Eind 2006 hebben de leden hun vrijwillige bijdrage voor de jaren 2007, 2008 en 2009 vastgesteld. De voorzitter merkt op dat de leden niets in de weg staat om tussentijds hun vrijwillige bijdrage te verhogen. Een sein-tje aan de penningmeester is voldoende.

Mevr. G. ten Brinke heeft de financiële administratie gecontroleerd. Dhr. B. Jansen moest wegens familie omstandigheden verstek laten gaan. Reglementair mag het niet alleen, maar de vergadering is ermee akkoord gegaan en ze heeft de penningmeester en bestuur decharge ver-leend.

Voor de kascommissie van 2008 is benoemd Dhr. Runneboom samen met mevr. ten Brinke.

De gemeente Oude IJsselstreek verstrekt een subsidie voor het geven van godsdienst onderwijs aan openbare scholen. De gemeente Aalten waar Dinxperlo onder valt doet dit niet, de mening van deze gemeente is, dat er christelijke scholen zijn. In Dinxperlo wordt dan ook geen godsdienst onderwijs meer gegeven op de openbare scholen omdat het niet gefinancierd kan worden.

In de pastorie wordt nogal geïnvesteerd op dit moment om het voor de nieuwe bewoners weer een goede woning te laten zijn. Op zo'n investe-ring moet worden afgeschreven, dit kan in één keer, waardoor de kerk in het betreffende jaar een groot verlies lijdt. Het kan over meerdere ja-ren worden uitgespreid. Als op de investering in zijn geheel niet zal worden afgeschreven, zal de waarde, waarvoor de pastorie na de inves-tering in de boeken staat vermeld nog steeds lager zijn dan dat zij in werkelijkheid is.

Het voorstel van de penningmeester is om de investeringen op de ba-lans op te nemen, hierop niet af te schrijven, doch jaarlijks een bedrag aan voorzieningen toe te voegen (is een reserve voor de toekomst op-bouwen). Hierdoor wordt bereikt dat de lasten over meerdere jaren wor-den uitgesmeerd.

Voor de financiering van de renovatie van de pastorie waren er twee mogelijkheden:

1: duur geld lenen van de bank.

2: interne lening, d.w.z. geld lenen uit de reserves van de wijk Dinxper-

lo, de opbrengst van de verkoop van hun kerk. Door de reserveringen vloeit het geld langzaam weer terug, wat het banksaldo weer zal doen toenemen.

Mevr. Bleumink bedankt de administrateur, dhr J. Aalbers van Dinxperlo, voor zijn vele werk dat hij voor de afdeling Dinxperlo heeft verzet. Hij heeft een perfect overdracht gedaan aan J. Meerdink.

Tijdens de bestuursverkiezing zijn Mevr. R. Vreman-te Grootenhuis en dhr. B. Groenewold herkozen voor een periode van 3 jaar.

Dhr. H. Beunk vertrekt na 6 jaar zitting in het bestuur te hebben gehad; hij wordt door de voorzitter bedankt.

Het bestuur is voornemens om tijdens bijzondere diensten zoals Pasen, Pinksteren, Kerst en Oud/Nieuw een collecte te houden voor een goed doel. Over dit onderwerp werd door de vergadering actief meegedacht. De eindconclusie is: dat er tijdens diensten op bovengenoemde dagen 2 collectes zullen komen, te weten 1 in de kerk voor een bijzonder doel en een

bij de uitgang voor de eigen kerk

Het goede doel zal vooraf worden bekendgemaakt in de Eendracht.

Dhr. J. Bussink geeft een uitleg over het wel en wee bij de verbouwing van de pastorie. Op 28 maart zal deze worden opgeleverd aan de nieuwe bewoners. Ook is er nu al een aanpassing gebeurd van het riool van de kerk en er is een voorbereiding gemaakt voor het vernieuwen van het elektra van de Eendracht en de keuken van de Eendracht. Dit zal in 2008 verder worden afgewerkt.

Dhr. P. Samwel geeft in het kort zijn ervaring tot nu toe bij de NPB afd. Varsseveld e.o.

Hij en zijn vrouw voelen zich hier erg welkom en zijn dankbaar dat zoveel mensen hen helpen en bijspringen. Zij hebben veel bewondering voor een ieder die de pastorie heeft gemaakt tot wat het nu is. Ze hebben extra bewondering voor de vrijwilligers die al vanaf 1 november dagelijks werkzaam zijn in de pastorie.

De werkwijze van Peter zal misschien wel wat anders zijn dan we gewend waren. Hij vraagt wel na hoe we het gewend waren en wil hier dan ook rekening mee houden.

Om ieder lid persoonlijk te leren kennen zal veel tijd vragen. Hij is voornemens om vanaf april Groothuisbezoek te gaan invoeren om zo sneller nader kennis te kunnen maken met de leden.

Hoe die Groothuisbezoeken worden opgezet zal t.z.t. in de Eendracht worden vermeld.

Tijdens de rondvraag wordt door dhr. Hemink opgemerkt, dat het bestuur de NPB weer goed op de kaart heeft gezet, hij complimenteert en bedankt het bestuur hiervoor.

Mevr. Veerbeek bedankt het bestuur dat zij een herdenkingsdienst voor haar 25 jarig huwelijksfeest in de kerk heeft mogen vieren.

De opkomst tijdens de lezingenavonden zijn het afgelopen jaar iets tegengevallen. Er wordt opgemerkt of we misschien wat nauwer kunnen samenwerken met boekhandel Rutgers. Nu blijkt dit al eens te zijn aangekaart door een commissie lid. Toen bleek het erg moeilijk te zijn. Het

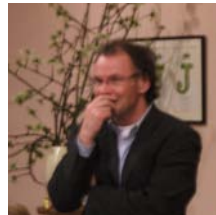
wordt opnieuw geprobeerd om iets nauwer samen te werken.

In de Colofon achter in de Eendracht staat de naam van dhr. Meerdink erg vaak vermeld. De vraag van de vergadering is dan ook terecht of hij niet wat veel taken heeft. Nu blijkt dat, door de automatisering deze taken aan elkaar gekoppeld zijn en het een toch wel bij het ander hoort. Er wordt afgesproken, dat de namen van het dagelijks bestuur in de colofon vermeld zullen worden.

Tevens is dhr. Meerdink telefonisch altijd zeer goed bereikbaar, daarvoor zijn we hem dan ook zeer dankbaar.

Er wordt tevens door de vergadering opgemerkt, dat bepaalde functies binnen het bestuur misschien toch wel erg lang door eenzelfde persoon worden uitgevoerd. De vraag komt of er niet vaker gerouleerd kan worden qua functies binnen het bestuur. Er wordt aangegeven dat we blij moeten zijn dat we nog een volledig bestuur hebben. Landelijk hebben bestuursleden soms wel 25 jaar of langer dezelfde functie binnen het bestuur, omdat geen ander lid deze taak op zich wil nemen. Een nieuw bestuurslid binnen ons bestuur draait eerst een tijdje mee voor deze een definitieve taak binnen het bestuur krijgt. Op de vraag om vanuit Dinxperlo een bestuurslid te benoemen werd geantwoord: dat zij de fusie met Varsseveld zijn aangegaan, daar zij geen voltallig bestuur meer bij elkaar konden krijgen.

H. Beunk geeft nog een korte impressie over 6 jaar bestuurder. Hij zal dit uitgebreider doen in een volgende Eendracht, waarin hij een interview met zichzelf houdt. Er zal in deze Eendracht nog een gedicht van hem worden geplaatst welke hij heeft voorgedragen tijdens Cafe Cult van februari welke als thema had “over religie gesproken”.

De voorzitter bedankt een ieder voor het meedenken en meedoen tijdens deze vergadering en wenst iedereen een wel thuis.

De secretaris

Vanwege de vele andere copij zal het Jaarverslag en het financieel verslag in een volgende Eendracht worden opgenomen

De redactie

WERKERS EN SPONSORING

Zoals een enkeling van u al weet, hebben Peter en Aria Samwel een paar dagen geleden de pastorie betrokken, en ze wonen er nu al met veel plezier, hoewel er nog enkele zaken rond de pastorie moeten worden aangepakt.

De opknopbeurt van de pastorie is goed verlopen en afgerond binnen de tijdslimiet die we ons hadden gesteld. Er is ééndrachtig samengewerkt door de aannemers, onderling, zowel als met de vrijwilligers uit onze leden en dat waren er op verschillende momenten zoveel, dat de keuken van de Eendracht bijna uit z'n voegen barstte. Veel makke schapen in 't keukentje!

Zonder iemand tekort te willen doen wil ik Wim Vreman en Leendert van der Pol noemen, zijnde de timmerman en inpakker van de afvoer in de pastorie en de schilder annex murenbikker, beiden werkzaam vanaf het eerste uur tot de laatste minuut van de operatie.

Voor al hetgeen we aan afval produceerden hadden we maar één afleveringsadres: de fa. ter Horst.

Meerdere uren heb ik met Jan doorgebracht, waarbij de kwinkslagen niet van de lucht waren en waarbij hij putte uit een rijke levenservaring. Samen met z'n broer en zus heeft hij een groot, veelzijdig en floreerend bedrijf opgezet.

't Is niet de eerste keer dat hij toont dat zij de Varsseveldse samenleving een warm hart toedragen. Jan, onze dank hiervoor.

Jan Bussink

TE VINDEN VOORWERPEN

We zijn bezig met de laatste loodjes aan de pastorie, dus de hoogste tijd om verder te kijken. Bestratingsmateriaal voor de carport en de oprit hebben we, maar we zijn nog op zoek naar materiaal voor de bestrating voor de Eendracht. Onze gedachten gaan uit naar betonklinkers of zware trottoirtegels (± 7 cm dik). Het betreft een oppervlakte van 100 m^2 .

We spreken dus over ongeveer 1100 trottoirtegels. Nette trottoirtegels of betonklinkers zijn van harte welkom als het om partijen van meer dan 400 trottoirtegels en/of 800 betonklinkers gaat. Wie heeft dergelijke aantallen voor een schappelijk prijsje beschikbaar of weet ze te staan. Bel met Jan Bussink 06-38932221 en informeer hem hierover.

IN GESPREK MET ...

Hermien Bleumink

Hermien Bleumink-Nieuwenhuis kwam in 1989 in aanraking met de vrijzinnige geloofsgemeenschap NPB. In haar woonplaats Brummen bezocht ze de kerstdienst en ze was verbaasd. 'Het voelde als een warm bad.' Gesprek met een van onze twee voorgangers over Barneveld, vrijzinnigheid en sprookjes.

'Ik ben geboren in Empe, een klein dorpje bij Voorst, als derde meisje in een gezin van vier. Mijn vader was boer. Als kind wist ik al dat ik juf wilde worden. Op mijn twintigste kwam ik voor de klas. De droom was waar geworden. Op een christelijke lagere school in Barneveld. De kerkenraad was het schoolbestuur. Ik wilde graag op een christelijke school werken. Ik was het gewend.' Barneveld bleek orthodoxer dan Hermien had gedacht. 'Kerstmis mocht niet worden gevierd. Ik tekende voor de kinderen een kerstboom op het schoolbord, maar wel op de achterkant.' We schrijven 1967.

Hermien bleef, zoals ze gewend was, in Voorst naar de hervormde kerk gaan. 'Die was behoorlijk vrijzinnig.' In Barneveld werkte ze anderhalf jaar. Daarna trouwde ze met Gert Bleumink en ging in Brummen wonen. Ze kregen een dochter en vier jaar later een zoon. In haar woonplaats ging Hermien na een tijdje weer in het basisonderwijs werken en nadien in het voortgezet onderwijs.

Het echtpaar was actief in de hervormde kerk, maar op een gegeven moment ging het hen benauwen. 'We wilden zelf kunnen nadenken en niet altijd maar aan het einde van een preek horen dat het bloed van Christus onze zonden wegwast.' Een jaar ging het echtpaar niet naar de kerk, tot ze kerst 1989 een dienst van de NPB in Brummen bezochten. 'We werden gegrepen door de openheid. Dat je dingen niet hoeft vast te leggen, maar dat je er ook anders naar mag kijken.' Drie weken na het eerste bezoek was Hermien secretaris van de NPB Brummen en nog weer later werd ze voorzitter. Ze ging de Opleiding voor Vrijzinnig Pastoraat in Bilthoven volgen, naast naar werk als docent wiskunde. In 1998 werd ze voorganger van de NPB Dinxperlo, later kwam Aalten er-Eendracht - april 2008

bij. ‘Dat was een drukke tijd. Drie dagen in de week stond ik voor de klas, daarnaast had ik de kerk. De begrafenisondernemer had mijn lesrooster, zodat hij wist wanneer hij mij kon bereiken als er iemand overleden was.’

Hermien hield het vol, die drukke agenda. Tot september 2005, toen overleed haar dochter op 36-jarige leeftijd aan kanker. Hermien stopte met school. ‘Met mijn man hebben we de twee kinderen van mijn dochter na schooltijd opgevangen. Toch een beetje ‘mama’ geweest en geprobeerd alles door te laten gaan. In die tijd heb ik van de NPB Dinxperlo en Aalten veel steun gehad. Ik had de mensen ervan verteld, ze hebben me die periode gewoon gedragen. Heel enorm was dat.’ Ze pakte het werk voor de NPB al snel weer op. Haar motto: ‘Duw het verdriet niet weg. Ga er doorheen.’

Hermiens drijfveer in het werk als voorganger is haar eigen spiritualiteit en het pastoraat. ‘Wat ik van binnen voel, wil ik in het pastoraat graag met de ander delen. Als blijkt dat de ander dat aanvoelt, dan stimuleert mij dat om door te gaan. Ik wil graag met mensen op weg zijn. Daar zit ook een raakvlak met het onderwijs. Ik vond huisbezoeken heel belangrijk. Wil je iemand goed leren kennen, dan moet je weten waar hij of zij vandaan komt.’

Ik ben wel een beetje mystiek aangelegd. Ik ben fan van Bram Moerland. De gnosis, dat spreekt me aan. In de vrijzinnigheid mag je vrij omgaan met de bijbel en dingen uitleggen.’

Haar eigen geloof? ‘Ik geloof dat wij uit een grote bron leven. Wij mensen hebben een tijdelijk leven waarin we moeten proberen bij die bron te blijven. We komen uit de bron en gaan daar naar terug. Ons ego zit ons nog wel eens in de weg, daar moet je doorheen breken. Hoe je dat doet? Het helpt als je de dag goed begint en daar de tijd voor neemt.

Een stukje lezen, mediteren, de rust vinden en dan aan de gang gaan.’

Hermiens preken gaan altijd uit van een thema. ‘Ik preek veel in andere afdelingen en ben daardoor niet gebonden aan een kerkelijk rooster.

Mijn preken gaan over van alles. Als ik bijvoorbeeld ’s morgens met de

hond wandel en onderweg valt me iets op, dan kijk ik eens wat de bijbel ervan zegt. In het Oude Testament staan mooie verhalen.

Franciscus van Assisi spreekt me aan, zijn hoofdgedachte van vrede en mededogen. Hij was voor zijn tijd een vrijzinnig man. Ik sla er voor mijn preken ook het Thomasevangelie op na. Of een sprookje. Sprookjes zijn geschreven op zieleniveau, daar kun je wat mee. Roodkapje bijvoorbeeld die van het rechte pad afdwaalt en voor de grote boze wolf belandt. Soms moet je van het rechte pad afgaan om iets van het leven te leren.’

MC

LICHTPUNTJES

Tijdens de Paasdienst van 23 maart droeg Jelle ter Maat een mooi gedicht voor over Lichtpuntjes.

Dit zette mij aan het nadenken.

Tijdens de zeven weken, die ik in het ziekenhuis heb doorgebracht, hebben veel leden van de afdeling mij Lichtpuntjes bezorgd door het sturen van kaarten en bloemen. Ik heb meer dan honderd kaarten gekregen. De hele achterwand van mijn bed hing vol.

Hiervoor wil ik u heel hartelijk bedanken.

Janny Nijhof - Weggelaar

DE PASTORIE

Het weekeind gaat bijna geruisloos voorbij. De zon schijnt brutaal naar binnen maar het deert haar niet. Ze nodigt zijn nieuwsgierige blikken uit om nog wat verder naar binnen te gluren zodat ze trots haar binnenwereld kan tonen. De vloeren in de keuken en bijkeuken zijn bekleed met prachtige plavuizen. De oude keuken is vervangen door een zacht glanzende en in de kooknis staat een nieuw fornuis te wachten om gebruikt te worden.

Alle muren zijn bedekt met lichte kleuren en in de kamers op de eerste verdieping ligt zacht tapijt. Ze glimlacht als ze denkt aan het plezier dat de blote voeten hieraan zullen beleven. Kom maar verder zon, dan zal

ik je de rest laten zien. Het balkon krijgt een laatste opknapbeurt. Zie je wel dat er niets verloren gaat? De planken worden weer terug op de ijzeren balken gezet en ik weet zeker dat de man met de aanhanger het hekwerk er nog op zal bevestigen. Reis maar naar de volgende ruimte en je zult verbaasd staan, zon. Heb jij ooit zo'n fijne badkamer gezien? Ze gniffelt vergenoegd. Zie je die mooie glanzende tegels en die vloer voelt ook warm aan als jij er een dag niet bent. De nieuwe bewoners zullen het er echt niet koud hebben.

Kom dan gaan we naar beneden want ik heb nog een verrassing voor je. Zie je het plafond in de woonkamer, de ornamenten onthullen een heus kunstwerk nietwaar? Ze heeft zich in jaren niet zo goed en trots gevoeld. Voorbij en bijna vergeten is de pijn en de schaamte van de afgelopen maanden. Ze heeft het niet gemakkelijk gehad. Echter de steun en de nimmer aflatende hulp van de vrijwilligers hebben haar er doorheen gesleept.

Net als ze denkt dat het zo wel goed is, barst er opnieuw een golf van activiteit los. De man met de aanhanger, hij is er echt iedere dag die God geeft, komt met nog meer vrijwilligers die houten schoenen dragen. Zij brengen bergen stenen. Hij bedekt het zand ermee en verdwijnt er ook mee in de schuur. Verbaasd slaat ze hem gade. Andere mannen lopen met kwasten verf nog eens door alle kamers voor een finishing touch. De laatste stopcontacten worden geplaatst. De vloer in de woonkamer wordt geschuurd en in de olie gezet. Zij glanst nu zachtjes op. Het hele huis gonst als een bijenkorf denkt ze. De nieuwe bewoners lopen af en aan en zijn net zo trots als zij.

En dan is het zover. Voor de deur en op de tegels in de tuin komen grote vrachtauto's met heel veel dozen. Sterke mannen, die zich verhuizers noemen,

brenghen met veel zorg en heel voorzichtig alles naar binnen. Ze worden natuurlijk geholpen door de vrijwilligers.

Ze kan haar nieuwsgierigheid nauwelijks bedwingen. Wat zit er in al die dozen en hoe zullen al die lege kamers er straks uit gaan zien? De zon die anders zo graag met haar meekijkt laat het op deze belangrijke dag afweten. Eigenlijk vindt ze het wel fijn en is ze blij dat zij de primeur heeft en hem straks al het nieuws kan vertellen.

Als de grote auto's leeg zijn en de mannen weer zijn verdwenen gaan de eerste dozen open. Er komen emmers uit en schoonmaakmiddelen. De nieuwe bewoonster krijgt hulp van andere boenende vrouwen die zich vrijwilligsters noemen. Ze lopen met emmers water en sop en helpen om al het stof van de afgelopen maanden weg te schrobben.

Elke dag wordt haar binnenwereld een stukje verder aangekleed. De boeken verhuizen naar de kasten en in de keuken staan de pannen klaar om door het nieuwe fornuis verwarmd te worden.

Mensen brengen bloemen en anderen zelfs lekker eten... De nieuwe bewoners zijn dankbaar en blij, begrijpt ze uit de gesprekken die ze voeren. Zij zullen het huis weer leven inblazen en goed voor haar en de mensen van het kleine witte kerkje zorgen.

Als de regen tegen de ramen slaat komt haar dat goed uit. Zo zijn haar tranen van diepe ontroering niet zichtbaar. Wat is ze mooi geworden.

Tegen al de werkers en vrijwilligers die dag in dag uit over haar drempels gingen kan ze alleen maar dank je wel zeggen.

Zij hebben gezorgd dat ze er weer staat: trots, als een feniks herrezen uit de as, op de hoek, op nummer 7.

Aria, bewoonster

Eendracht - april 2008

VERSLAG 60+CLUB 11 MAART 2008.

Mevr. Hermien Bleumink nam deze middag zo'n 25 mensen mee op haar Pelgrimstocht in de voetsporen van Franciscus van Assisi.

Franciscus werd in 1181 geboren als zoon van een rijk koopman, had een onbezorgde jeugd en leefde er nogal vrolijk op los. Hij voelde er niet voor zijn vader in de zaak op te volgen en droomde ervan ridder te worden. Hij gaat

dan ook vechten in de oorlog tegen Perugia

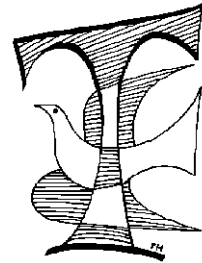
in 1202, hij belandt in de gevangenis waar zijn vader hem vrijkoopt. Toch kiest hij er nog weer voor ridder te worden en sluit zich in 1205 aan bij een expeditie tegen Apulië. Als hij in de buurt van Spoleto besluit even te gaan rusten hoort hij in zijn droom een stem die tegen hem zegt terug te keren naar Assisi waar hem duidelijk zal worden wat zijn werkelijke bestemming is. Op een dag ontmoet Franciscus een melaatse, stijgt van zijn paard en kust de weggerotte hand van deze man. Vanaf dat moment zal Franciscus altijd partij kiezen voor de zwakkeren en verdrukten in de maatschappij. Na deze ontmoeting gaat Franciscus regelmatig bidden in het kerkje van San Damiano. Hij bidt daar voor het kruis en hoort een stem die tegen hem zegt: "Ga, Franciscus, repareer mijn huis, want je ziet dat het op instorten staat". Franciscus neemt dit letterlijk en restaureert het kerkje van San Damiano. Na onenigheid met zijn vader geeft hij al zijn bezittingen weg en gaat het leven leiden als een arme. Hij ontmoet verschillende mensen en wanneer er twaalf broeders zijn besluiten zij naar Rome, naar de Paus, te gaan om goedkeuring te vragen voor hun manier van leven. Nadat ze teruggekomen zijn gaan de broeders wonen in een stal bij Rivorto. Het is dan 1209. Ze gaan vervolgens naar Portiuncula en herstellen daar het kerkje van Santa Maria degli Angeli. Een vrouw, genaamd Clara, die Franciscus meerdere malen heeft horen preken, wil hem ook volgen en met een aantal zusters gaat zij wonen bij het kerkje van San Damiano (orde van

de Clarissen) Omdat de orde der Franciscanen inmiddels sterk is gegroeid en voor het aansturen van de orde een sterk bestuurder nodig is, treedt Franciscus af omdat hij zichzelf daarvoor niet meer de geschikte persoon vindt. Zijn broeder van het eerste uur, Petrus Catani, volgt hem op. Franciscus' gezondheid gaat sterk achteruit en hij gaat in 1224 naar La Verna, een berg ten noorden van Umbrië. Hier ontvangt Franciscus op 14 september de stigmata, de wonden van het lijden van Jezus. Ondanks zijn ernstige ziektes en pijnen schrijft hij zijn prachtige "*Zonnelied*", welke aan het eind van dit verslag wordt weergegeven. Op 3 oktober 1226 sterft hij in Portiuncula en wordt in de kerk van San Giorgio begraven. Omdat Franciscus een groot dierenliefhebber was, werd de dag na zijn overlijden, dus 4 oktober, uitgeroepen tot dierendag.

Voor de Franciscaanse beweging is het Tau-teken een symbool geworden. Een teken van zegen, mededogen en vrede. De Tau (niet te verwarren met het kruistekenen) is de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet en is daarmee het symbool voor "voltooiing".

We hebben bijzonder genoten van deze boeiende lezing, verrijkt met prachtige door mevr. Hermien Bleumink gemaakte foto's.

Gerda bedankte aan het eind van de middag Gert (die op de achtergrond voor technische ondersteuning zorgde) en Hermien met een attentie, wat de aanwezigen met een warm applaus ondersteunden.

“Het zonnelied”, Franciscus van Assisi

***Allerhoogste, almachtige, goede Heer
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegening.***

***U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
En geen mens is waardig U te noemen.***

***Geloofd zijt gij, mijn Heer, met al uw schepselen,
vooral heer broeder zon, die de dag is,
en door wie Gij ons verlicht.***

***En hij is mooi en stralend met grote luister.
Van U, Allerhoogste, draagt hij het zinnebeeld.***

*Geloofd zijt gij, mijn Heer,
door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt gij ze gemaakt
Schitterend, kostbaar en mooi.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht en de wolken,
het helder weer en ieder jaargetijde,
waardoor Gij uw schepselen in leven houdt.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is, nederig, kostbaar en kuis.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht.
En hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer, door zuster aarde, onze moeder
die ons in leven houdt en leidt
en allerlei gewassen en kleurige bloemen en kruiden voortbrengt."*

*Loof en zegen mijn Heer
en dank en dien Hem met grote nederigheid.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer, door hen
die vergiffenis schenken door uw liefde
en ziekte en verdrukking dragen.
Gelukkig zij die dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, zullen zij worden gekroond.*

*Geloofd zijt gij, mijn Heer,
door onze zuster de lichamelijke dood,
waaraan geen mens kan ontsnappen.
Wee hen die sterven in doodzonde.
Gelukkig wie zij aantreft in uw allerheiligste wil
Want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.*

*Loof en zegen mijn Heer
en dank en dien Hem met grote nederigheid.*

60+ club Uitnodiging 8 april 2008

Voor 8 april hebben we de heer Keurentjes uit Doetinchem uitgenodigd. Hij vertelt en laat foto's zien over zijn tocht naar Santiago de Compostella. De heer Keurentjes heeft de tocht tweemaal gemaakt, éénmaal op de fiets en éénmaal wandelend vanaf de Spaanse grens. Ook dit keer verwachten we weer veel moois te mogen horen en zien. We rekenen op een grote opkomst. Zoals gewoonlijk beginnen we om 14.30 uur met koffie en/of thee.

60+club Agenda

13 mei 2008 mevr. Aria Samwel over haar leven en werk als stewardess en vrijwilligster.

PALMPASEN 2008

Zondag 16 maart kwamen rond kwart over negen de kinderen binnendruppelen. Samen met Peter Samwel hebben we genoten van het gezellige ontbijt.

Daarna gingen we de stokken versieren. Omdat het weer behoorlijk slecht was, zijn we niet naar het zorgcentrum geweest. In plaats daarvan hebben we onze stokken laten zien in de kerk aan het eind van de dienst. Na het koffiedrinken ging iedereen (eventueel met een attentie van de zondagsschool) met een voldaan gevoel naar huis.

NIEUWSBRIEF TINATIN

Eindelijk is het zover; Marjan Hengeveld en Engeliën Veerbeek gaan 26 mei naar Georgië. Via George van de Svvg is vernomen dat het met de onrust mee valt, hij is ook eind mei zelf in Georgië. We vliegen naar Tbilisi en van daar uit gaan we met de trein naar Tinatin en haar familie. Natuurlijk willen we graag een mooi bedrag vanuit Varsseveld meenemen en dit symbolisch overhandigen d.m.v. een cheque. George zorgt er voor dat het via de bank in Georgië door de ouders kan worden afgehaald. Een groot aantal Varsseveldse middenstanders hebben een spaarpot in hun bedrijf staan met een toelichting op onze actie. Een ieder die hieraan een bijdrage zou willen geven kan dit aan ons meegeven of een bedrag overmaken op rekening Rabo **105175986** tnv E. Veerbeek-te Vruchte, o.v.v Tinatin. We zijn blij met de spontane medewerking van zovelen. **De persoonlijke verbondenheid maakt dat er met liefde wordt gegeven en dat het geld gegarandeerd goed terecht komt.** Tinatin is voornemens zelf voor arts te gaan studeren en zich t.z.t. ook in te gaan zetten voor haar zieke medemens in Georgië; wij geloven dat deze "kleine" basis ooit een groot effect zal hebben. Alvast heeeel hartelijk dank voor uw bijdrage.

Wilt U ons helpen, laat het ons weten. Wij gaan er voor, U ook?

Met vriendelijke Groet Marjan, Engeliën en de Jeugd.

LEZINGEN PROGRAMMA HERFST/WINTER 2007/2008

Tenzij anders vermeld worden deze lezingen gehouden in de grote zaal van de Eendracht, Beatrixstraat 1a .

De entreprijs van alle lezingen die in de Eendracht worden gehouden bedraagt €6.50 inclusief koffie/thee.

De lezingen vangen aan om 20.00 uur

Donderdag 10 april 2008 Erik Bruijn,
Thema: Het Tibetaanse dodenboek

Café Cult vrijdag 25 april a.s. vanaf 20.30 uur met als thema "Geen Thema"

Oftewel: gezellig en ontspannen praten over van alles en nog wat.

! Let op: dit keer in de Eendracht ! (dus niet bij De Ploeg)

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

Voorgangers: Dhr. P.W.M. Samwel, Halseweg 63, 7025 GA Halle
(0315)-242080 of 06-40359838, p.samwel@kpnplanet.nl

Wijk Dinxperlo: Mevr. H. Bleumink, Spoorstraat 2, 6971 CA Brummen.
0575-562746. hermien.bleumink@solcon.nl

Administratie: N.P.B. afd. Varsseveld e.o., Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld.
(0315) 840044. j.w.meerdink@chello.nl

Website: www.xs4all.nl/~npb

E-mail-adres: npb@xs4all.nl

Beheer kerk en verenigingszalen:

Dhr. B.H. Kraan, Zelhemseweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 2418 85

Verenigingszaal: “De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 244537

Voorzitter: Dhr. B.W. Groenewold, Neijlanddstraat 11, 7054 CP Westendorp, (0315) 298121
bengroenewold@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. I. ter Maat-Tuenter, Gunjansdijk 2, 7051 GP Varsseveld, (0315) 241702
termaatenco@hetnet.nl

Penningmeester/administrateur: Dhr. J.W. Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld, (0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Bankrekeningen: Rabobank 36.48.54.553, t.n.v. Ned. Protestanten Bond te Varsseveld.

Vrouwenclub: Mevr. M. Jansen-Zeehat, Spoorstraat 70, (0315) 242018

60+ Club: Mevr. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld,
(0315) 244049.

Jeugdclub: Marjan Hengeveld (0315) 244393, h.m.hengeveld@zonnnet.nl
Engelien Veerbeek (0315) 298687, engelienveerbeek@hotmail.com

Werkgroep PR: Marjan Hengeveld (0315)-244393, Henk Beunk 0314-632061,
Arjen Dijkstra (0315)-298091, Aria Samwel-den Hartog (0315) 242018

Verzorging “Eendracht”:

Verzendklaar maken:

Mevr. B. Chevalking-Wennink, Zwaluwenhof 1, 7051 XR Varsseveld,
(0315) 298223, Mevr. W.E. Teerink-Radstake, Mevr. A.B. Navis-Naves,
Mevr. D. ten Brinke-Rougoor en Mevr. J.E. Sturris-Heijink.

Kopij adressen en redactie:

Jan Meerdink (zie **Verzorging “Eendracht”**),
Henk Beunk, Halseweg 27, 7054 BT Westendorp, beunkptc@tiscali.nl.
Marchel Chevalking, Louise de Colignystraat 17, 7001 GD Doetinchem,
mchevalking@solcon.nl

Leiding zondagschool:

Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 298718, familie.wolsink@wanadoo.nl en
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 617542 / 617063

NPB-Koor secretariaat: Mevr. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 241890

Autodienst: zie: **Administratie**

April 2008

- Zondag
6 april
- 9.45 uur NPB dienst in “Den Es” door mevr. J. van der Wijk-Janmaat.
- Geen dienst.in de Witte Kerk
- Zondag
13 april
- 10.00 uur: mevr. Jokelien van Kampen, voorganger van de afd. Zelhem
- Zondag
20 april
- 10.00 uur: mev. Netty Hengeveld, voorganger van de afd. Eibergen.
Na afloop van de dienst gezamenlijk koffie drinken in De Eendracht
- Zaterdag
26 april
- Kerk Dinxperlo 19.00 uur: mevr. Hermien Bleumink; thema “De zondvloed”
- Zondag
27 april
- 10.00 uur: dhr Peter Samwel; thema ‘Van de Ene, naar de Ene’
- Zondag
4 mei
- Geen dienst